

ספר

חסד הפעתי

בו חוברו יחדיו

דברי רבותינו חכמי הדורות מן התנאים
הקדושים ועד אחרוני האחרונים

בחשיבות מעשי החסד, מעלתם ושכרם

כל זאת בתוספת

עובדות ומעשים מופלאים להארת הדברים

חברתיו בחסד ה' ובזכות הרבים

הצב"י ע. קנדל

מח"ס היכל התורה

ק"ק ירוחם

תשס"ה לפ"ק

זרע אברהם אוהבי

איתא בתנחומא (וישלה, סי' י') — "...בשעה שאמר משה לישראל
 "אחרי ה' אלהיכם תלכו" (דברים י"ג) וחוזר ואומר "ללכת בדרכיו"
 (דברים ח'), אמרו לו מי יוכל ללכת בדרכיו, והכתיב (נחום א') "ה'
 בסופה ובסערה דרכו"... וכתיב (תהלים ע"ז) "בים דרךך ושבילך
 במים רבים"... וכתיב (שם נ') "אש לפניו תאכל"...? אמר להם משה
 לישראל, לא אמרתי לכם כך, אלא דרכיו חסד ואמת וגמילות
 חסדים... אף אתם תלכו אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא..."

מצות עשה זו של הליכה בדרך ה' (עיין ס' המצוות לרמב"ם מצוה
 ח', סמ"ג עשין ח', החינוך תרי"א) מיוחדת ונבדלת היא משאר מצוות.
 מקיפה היא את כל מעשיו ומפעליו של האדם, וכדי שמעשי ההטבה
 עם זולתו דומים יהיו לדרכיו של מקום עליו להעמיק ולהחכים
 במהותה. כמובן, משימה זו אינה קלה כלל, וכיודעו דבר זה יצר
 הבורא את האדם באופן הראוי לעמוד בה בשלמות.

לנקודה זו מתייחס ר' שמעון שקופ זצ"ל: "יתברך הבורא והיוצר
 שבראנו ב"צלמו ובדמות תבניתו"... ובמה, איזה צד דמיון יש לנו
 להקב"ה? בזה שיהיה אדיר חפצנו להיטיב עם זולתנו, ליחיד
 ולרבים בהוה ובעתיד — וזה בדמות הבורא כביכול, שכל מה
 שברא ויצר היה רצונו יתברך רק להיטיב עם הנבראים — כן רצונו
 ית' שנהלך בדרכיו, וכאמור "והלכת בדרכיו". והיינו, שנהיה אנחנו